

PRIM MINISTRU

225 / DPCE
2207 2019

romania2019.eu
Președinția României la Consiliul Uniunii Europene

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
51/07.03.2019

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor*, inițiată de doamna deputat UDMR Csep Eva-Andreea împreună cu un grup de parlamentari UDMR, PNL, PSD, Minorități (Bp. 610/2018, L51/2019).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu modificările și completările ulterioare*, intervenția legislativă vizând, în principal:

- acordarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului și în perioada în care persoana beneficiază deja de indemnizație lunară pentru creșterea copilului pentru un copil și naște alt/alți copil/copii;

- acordarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului în cuantumul primit anterior, în cazul în care persoana intră în concediu pentru creșterea copilului înainte de 12 luni de la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani, dacă din calcul rezultă un cuantum al indemnizației mai mic decât cel primit anterior;

- reglementarea interdicției angajatorului de a dispune încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu ale salariatei/salariatului care se află în concediul pentru creșterea copilului prevăzut de art. 11 lit. a).

II. Observații

1. Referitor la pct. 1 din inițiativa legislativă, precizăm că art. 2 alin. (5) lit. a)-v) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010* reglementează situațiile în care se poate afla persoana îndreptățită și care pot fi luate în calculul celor 12 luni din ultimele 24 de luni anterioare datei nașterii copilului în vederea stabilirii dreptului la concediu și indemnizație pentru creșterea copilului.

Conform acestor texte legale, cele 12 luni, din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, în care o persoană trebuie să realizeze venituri care o îndreptățesc să beneficieze de concediu și indemnizație pentru creșterea copilului, pot fi constituite integral și din perioadele în care persoana respectivă a beneficiat de concediu și indemnizație lunară pentru creșterea copilului, respectiv pentru creșterea sau, după caz, pentru îngrijirea copilului cu handicap. Așadar, textele acoperă ipoteza în care, în timpul concediului de creștere a copilului sau de îngrijire a copilului cu handicap, persoana respectivă naște un alt copil sau alții copii. De altfel, în *Expunerea de motive* nu se regăsește justificarea soluției analizate, ci argumentele expuse se referă doar la quantumul mai redus al indemnizației cuvenite persoanei aflate în ipoteza descrisă, care reprezintă una dintre cauzele scăderii natalității în țara noastră.

În considerarea celor de mai sus, apreciem că era necesară evidențierea elementelor noi pe care le reglementează, cu motivarea corespunzătoare a cerințelor care reclamă intervenția normativă și cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, potrivit art. 31 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 24/2000*¹.

2. Cu privire la pct. 2 din inițiativa legislativă, semnalăm că partea introductivă a alin. (5¹), propus spre a fi introdus în cuprinsul art. 2, trimite în mod eronat la art. 2 alin. (1) lit. i¹), dat fiind că acest din urmă text se referă la perioada în care o persoană naște un copil în timp ce se află în concediu pentru creșterea unui alt copil sau pentru îngrijirea copilului cu handicap, în timp ce noul alineat se referă la persoanele care aduc pe lume un copil după ce se termină perioada concediului respectiv.

3. Referitor la pct. 3 din inițiativa legislativă, cu privire la concediul prevăzut la art. 11 lit. a) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010*, semnalăm că acesta nu reprezintă un concediu diferit de cel

---

¹ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

pentru creșterea copilului, ci este perioada minimă din concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu dizabilități, care se acordă pe bază netransferabilă părintelui care nu a solicitat inițial dreptul și care îndeplinește condițiile de eligibilitate. Astfel, completarea art. 25 alin. (2) cu o nouă literă, lit. c), este inoportună, având în vedere că și în acest caz este vorba de salariatul/salariața care se află în concediu pentru creșterea copilului, situație prevăzută la art. 25 alin. (2) lit. a) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010*.

4. În *Expunerea de motive* se precizează că este necesară reglementarea interdicției angajatorului de a dispune încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu în perioada în care o persoană se află în concediul pentru creșterea copilului prevăzut la art. 11 alin. (1) lit. a)² din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010*, precum și pe o perioadă de 6 luni după revenirea salariatului, astfel cum este deja reglementată pentru celelalte situații³.

Din textul⁴ propus la pct. 4 din inițiativa legislativă rezultă că ceea ce se propune de fapt este reglementarea obligației angajatorului de a aproba „*revenirea salariatului (...) pe o perioadă de cel puțin 2 luni*”, sintagmă echivocă din care nu rezultă concret care este intenția legiuitorului.

Prin urmare, semnalăm că soluția avută în vedere nu este redată în mod clar, în funcție de intenția de reglementare și nici argumentele care o susțin nu sunt prezentate în mod corespunzător în *Expunerea de motive*.

5. Întrucât aplicarea măsurilor preconizate determină unele cheltuieli bugetare, considerăm că era necesară indicarea surselor financiare care vor acoperi aceste cheltuieli, în conformitate cu dispozițiile art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, potrivit căroră „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.*”.

De asemenea, menționăm că, potrivit prevederilor *Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare* și ale *Legii responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările ulterioare*, în situația inițierii unor măsuri care conduc la majorarea cheltuielilor bugetare, este necesar să fie prezentat atât impactul determinat de aplicarea acestor măsuri asupra veniturilor și cheltuielilor

---

² cel puțin o lună din perioada totală a concediului de creștere a copilului, alocată uneia dintre persoanele care nu a solicitat acest drept;

³ concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap;

⁴ Precizăm că din redactarea deficitară a normei, prin utilizarea termenului „prevăzută”, se deduce că alin. (2) lit. c) din art. 25 ar reglementa „revenirea” salariații sau salariatului, or textul se referă la perioada concediului pentru creșterea copilului.

bugetare, cât și măsurile propuse în vederea compensării majorării cheltuielilor bugetare, astfel încât să nu fie afectat deficitul bugetar.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului